

Παναγία... η καταφυγή στα προβλήματα!

/ Θεολογία και Ζωή

Μιλώ στη Γλυκοφιλούσα, όταν μου λείπει η αγάπη των δικών μου!

Παρακαλώ την Οδηγήτρια, για να μην χάσω τον δρόμο μου!

Κλαίω μπροστά στην Παυσολύπη, όταν ο ουρανός μου είναι μάυρο!

Δέομαι στην Γοργοεπήκοο, γιατί το πρόβλημα «δεν παίρνει» άλλο!

Γονατίζω στην Παραμυθία, όταν οι λύπες είναι αβάσταχτες και πολλές!

Χαμογελώντας παρακαλώ την Πάντων Χαρά, όταν η χαρά μου είναι μακρινό όνειρο!

Κοκκινίζοντας εκλιπαρώ το Ρόδον το Αμάραντο, για την χαμένη μου ντροπή!

Κι αν η μάνδρα της ψυχής μου απειληθεί, κρούω στην Πορταίτισσα!

Δοξολογώντας τον Κύριο, ψάλλω μπροστά στο Άξιον Εστί!

Ευχαριστώντας τον Θεό για όσα μου έδωσε, ζητώ από την Παναγία Δεξιά να του το πει!

Κι όταν θέλω το «χάδι» του Θεού μου, «κλείνω το μάτι» στην Μεσίτρια.

Αλλ' όταν δεν αντέχω τον θρήνο των αδελφών, ζητώ από την Θρηνωδούσα να κλαύσω μαζί της!

Κι όσες φορές ως άλλοι «Φιλισταίοι» εχθρικά σύννεφα πυκνώνουν στον ουρανό της πατρίδας μου, ικετεύω την Αγία Σκέπη.

Κι ως μάνα του κόσμου όλου Βρεφοκρατούσα, Σε ικετεύω για τις μάνες!

Πηγή: ekklisiaonline.gr